

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-2.730.153.2019.IS

Warszawa, 11 grudnia 2019 r.

DECYZJA DNR-2/259/2019

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 58 ust. 3 pkt 1 z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r., poz. 544 ze zm.), dalej „ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku”, umarza wszczęte z urzędu postępowanie w sprawie wprowadzonej do obrotu przez przedsiębiorcę Macieja Maludzińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą GSMOK Maciej Maludziński w Warszawie ładowarki sieciowej RMORE model SYX-J15, nr partii 20171201, kod EAN 5901854615974, niezgodnej z wymaganiami § 6 ust. 1 w związku z § 7 ust. 1 pkt 1 i pkt 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego (Dz. U. poz. 806), dalej „rozporządzenie”, w związku z wycofaniem wyrobów z obrotu oraz powiadomieniem konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach;
2. na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nakłada na Macieja Maludzińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą GSMOK Maciej Maludziński w Warszawie karę pieniężną w wysokości 2 000 zł (dwa tysiące złotych) za wprowadzenie do obrotu ładowarki sieciowej RMORE model SYX-J15, nr partii 20171201, kod EAN 5901854615974, niezgodnej z wymaganiami rozporządzenia,
3. na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 90 ust. 2 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nakłada na Macieja Maludzińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą GSMOK Maciej Maludziński w Warszawie karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (jeden tysiąc złotych) za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączenia do ładowarki sieciowej RMORE model SYX-J15, nr partii 20171201, kod EAN 5901854615974 informacji umożliwiającej identyfikację producenta (brak nazwy i adresu producenta).

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Lublinie (Nr akt kontroli NB.8361.18.2019, NB.8361.18A.2019) w ofercie sprzedaży kontrolowanego przedsiębiorcy stwierdzono ładowarkę sieciową RMORE model SYX-J15, nr partii 20171201, kod EAN 5901854615974, dalej również „ładowarka”, „wyrób”, oznaczoną znakiem towarowym producenta Macieja Maludzińskiego.

Na żądanie Inspekcji Handlowej z 31 stycznia 2019 r. przedsiębiorca Maciej Maludziński prowadzący działalność gospodarczą pod firmą GSMOK Maciej Maludziński w Warszawie przedstawił: deklarację zgodności nr 003/Ł/2018 z 15 marca 2018 r. (ze wskazaniem siebie jako upoważnionego przedstawiciela producenta), pierwszą fakturę sprzedaży wyrobów nr F/009467/18 z 14 maja 2018 r., fakturę zakupu nr 15/12/2017 z 15 grudnia 2017 r. od Fusion International Freight Chiny oraz dokumenty odprawy celnej SAD z 10 stycznia 2018 r.

Przedsiębiorca Maciej Maludziński oświadczył, że na podstawie powyższych dokumentów zakupił 500 sztuk ładowarek sieciowych RMORE model SYX-J15.

Biorąc pod uwagę oznakowanie ładowarki sieciowej RMORE model SYX-J15, nr partii 20171201, kod EAN 5901854615974 znakiem towarowym RMORE Macieja Maludzińskiego uznano, iż wskazany przedsiębiorca jest producentem wyrobów w rozumieniu przepisu art. 19 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, które wprowadził do obrotu pod własnym znakiem towarowym.

Przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej w Lublinie badania organoleptyczne ładowarki sieciowej RMORE model SYX-J15, nr partii 20171201, kod EAN 5901854615974 (sprawozdanie z badań nr 1 z 28 stycznia 2019 r.) wykazały brak na wyrobie nazwy i adresu producenta.

Badania laboratoryjne przeprowadzone w Laboratorium Badawczym ELTEST w Warszawie (sprawozdanie z badań nr ZG0026P z 1 kwietnia 2019 r.) wykazały, że ładowarka sieciowa RMORE model SYX-J15, nr partii 20171201, kod EAN 5901854615974 nie spełnia wymagań normy PN-EN 60950-1:2007+A11:2009+A1:2011+A12:2011+A2:2014 "Urządzenia techniki informatycznej. Bezpieczeństwo. Część 1: Wymagania podstawowe" (pkt. 1.5.1, 1.5.2, 1.5.4, 2.1.1, 2.1.1.1, 2.2.1, 2.2.3, 2.2.4, 2.9.3, 2.9.4, 2.10.3, 2.10.3.1, 2.10.3.3, 2.10.4, 2.10.4.1, 2.10.4.3, 2.10.5, 2.10.5.1, 2.10.5.2, 2.10.5.11, 2.10.5.12, 2.10.6, 2.10.6.1, 2.10.6.3, 3.5.1, 3.5.2, 4.5.5, 4.7.1, 5.2.1, 5.2.2):

- zbyt małe odległości po powierzchni izolacji i odstępy izolacyjne powietrzne między obwodem niebezpiecznego napięcia sieciowego (PRI) a dostępnym dla dotyku obwodem wtórnym (SEC) - dla odpowiedniej separacji tych obwodów jest wymagana izolacja

podwójna lub wzmocniona; w konstrukcji wbudowanego transformatora zastosowano zbyt blisko położone uzwojenia obwodów z PRI i SEC w izolacji z lakieru; stwierdzono także zbyt małą odległość po powierzchni izolacji między obwodami PRI a SEC od spodu płytki drukowanej (ścieżka-ścieżka);

- niewłaściwe wymiary części wtyczkowej (średnica zwężenia kołka, odległość między szczytami kołków - pomimo stwierdzonej niezgodności część wtyczkowa spełniała swoją funkcję jako urządzenie rozłączające;
- ujemny rezultat próby odporności na nienormalną temperaturę, element wtyczkowy "H" nie przechodzi próby nacisku kulką przy temperaturze 125°C, co oznacza, że zastosowano materiał termoplastyczny o małej odporności termicznej, co potencjalnie może skutkować odkształceniem w wyniku nagrzania od innych elementów urządzenia.

Akta z kontroli przekazano do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK”) celem wszczęcia z urzędu postępowania administracyjnego na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Pismem z 5 lipca 2019 r. Prezes UOKiK zawiadomił Macieja Maludzińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą GSMOK Maciej Maludziński w Warszawie (dalej także „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie:

- wprowadzonej do obrotu ładowarki sieciowej RMORE model SYX-J15, nr partii 20171201, kod EAN 5901854615974, niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na to, że została zaprojektowana i wytworzona w sposób niezapewniający jej zgodności z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 i pkt 4 rozporządzenia, w związku z zastosowaniem podzespołów (transformator, płytki PCB, obudowa) niezapewniających odpowiedniego stopnia ochrony przed porażeniem prądem elektrycznym oraz brak odpowiedniej wytrzymałości elektrycznej izolacji, co może stwarzać zagrożenie w wyniku bezpośredniego kontaktu z elektrycznością, i stwierdzonych niezgodności formalnych, polegających na naruszeniu przez stronę postępowania obowiązków określonych w art. 13 pkt 8 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku;
- nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu ładowarki sieciowej RMORE model SYX-J15, nr partii 20171201, kod EAN 5901854615974, niezgodnej z wymaganiami § 6 ust. 1 w związku z § 7 ust. 1 pkt 1 i pkt 4 rozporządzenia;
- nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączenia do ładowarki sieciowej RMORE model SYX-J15, nr partii

20171201, kod EAN 5901854615974 informacji umożliwiającej identyfikację producenta (brak nazwy i adresu producenta).

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało stronie postępowania skutecznie doręczone 14 sierpnia 2019 r.

Prezes UOKiK w piśmie zawiadamiającym o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego wyznaczył stronie postępowania termin 7 dni na przedstawienie: wszystkich faktur zakupu ładowarek, oświadczenia o aktualnym stanie posiadania wyrobów i ilości wyrobów wprowadzonych do obrotu, listy odbiorców wyrobów ze wskazaniem liczby wyrobów dostarczonych każdemu z nich oraz jednostkowej ceny sprzedaży wyrobów.

Strona postępowania pismem z 21 sierpnia 2019 r. (do UOKiK wpłynęło 26 sierpnia 2019 r.) oświadczyła, że przedstawiona Inspekcji Handlowej faktura nr 15/12/2017 z 15 grudnia 2017 r. stanowi jedyny dowód zakupu ładowarek. Wskazała, że do obrotu wprowadziła 500 sztuk wyrobów i aktualnie nie posiada żadnej sztuki. Podkreśliła, że dysponuje certyfikatem zgodności potwierdzającym spełnianie przez wyrób norm technicznych. Strona postępowania wyraziła wolę podjęcia dobrowolnych działań mających na celu wycofanie wszystkich egzemplarzy ładowarek z obrotu, stosownie do zaleceń organu. Do pisma strona postępowania załączyła listę kontrahentów wraz z rozchodem i przyporządkowaną ceną sprzedaży ładowarek oraz certyfikat zgodności No. EC-DOC1802-1039.

Ze względu na stwierdzone niezgodności oraz zagrożenie stwarzane przez wyrób, postanowieniem z 18 września 2019 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 30 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wycofanie wyrobów z obrotu oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach ładowarki z wymaganiami w formie ogłoszenia zamieszczonego w jednym dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim oraz na stronie internetowej. Wyjaśnił ponadto, jakie dowody należy przedstawić na okoliczność podjętych działań.

Prezes UOKiK poinformował także stronę postępowania, iż organ nadzoru rynku odstąpi od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli strona postępowania przedstawi dowody potwierdzające wykonanie ww. postanowienia w wyznaczonym terminie.

Postanowienie zostało skutecznie doręczone stronie postępowania 20 września 2019 r.

Strona postępowania pismem z 16 września 2019 r. (do UOKiK wpłynęło 19 września 2019 r.) poinformowała, że zwróciła się do kontrahentów z prośbą o przekazanie informacji odnośnie ilości posiadanych ładowarek, na dowód czego załączyła wydruki mailowe.

Następnie pismem z 15 października 2019 r. (do UOKiK wpłynęło 18 października 2019 r.) strona postępowania poinformowała o podjęciu dalszych działań naprawczych.

Wskazała, że sporządziła nowe zestawienie sprzedanych ładowarek, gdyż poprzednio złożone do organu jest błędne, z uwagi na wskazanie niewłaściwych ilości ładowarek, co było związane z powtarzaniem przez program niektórych faktur sprzedaży. Strona postępowania oświadczyła, że w ramach prowadzonego sklepu internetowego sprzedała 381 ładowarek, a w ramach sprzedaży dokumentowanej paragonami sprzedała 119 wyrobów. Z uwagi na dokonane zwroty i refaktury wystawione kontrahentom zabezpieczyła 7 wyrobów, celem późniejszego ich zniszczenia. Strona postępowania wskazała, że w związku ze sprzedażą ładowarek w przeważającej mierze w ramach sklepu internetowego, kontakt z kontrahentami odbywa się zasadniczo za pośrednictwem korespondencji e-mail lub telefonicznie. Podniosła, że nie dysponuje środkami prawnymi, które umożliwiłyby wiążące zobowiązanie kontrahentów do przesłania jej odpowiedzi na zadawane pytania. Z uwagi na okoliczności faktyczne związane ze specyfiką prowadzonej działalności gospodarczej w formie sklepu internetowego, strona postępowania wniosła o wydłużenie terminu na wykonanie pozostałej części postanowienia. Ponadto, jako dowody wykonania postanowienia z 18 września 2019 r. strona postępowania przedstawiła: listę 50 kontrahentów z przyporządkowaną ilością sprzedanych im ładowarek, fakturę korygującą potwierdzającą zwrot 4 ładowarek, oświadczenia 7 kontrahentów z listy o braku na stanie wyrobu, stronę z gazety oraz wydruk ze strony internetowej z zamieszczonym ogłoszeniem, potwierdzenia wysłania wiadomości e-mail do kontrahentów z prośbą o zwrot posiadanych wyrobów.

Prezes UOKiK pismem z 30 października 2019 r. poinformował stronę postępowania, że wskazany w postanowieniu z 18 września 2019 r. termin na przedstawienie kompletnego materiału dowodowego jest terminem obowiązującym stronę postępowania i brak jest podstaw do jego przedłużenia. Wskazał również, że nie jest możliwa identyfikacja faktur korygujących wystawionych dla 2 kontrahentów z przedstawioną listą kontrahentów. Zwrócił się z prośbą o przedstawienie dowodów dotyczących warunków osobistych (sytuacji materialnej, rodzinnej, zdrowotnej, zawodowej).

W związku z nieprzedstawieniem w wyznaczonym terminie dowodów potwierdzających wycofanie z obrotu ładowarek, Prezes UOKiK pismem z 30 października 2019 r. poinformował stronę postępowania, że postępowanie administracyjne zostanie zakończone w oparciu o posiadany materiał dowodowy.

Strona postępowania została powiadomiona o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska w sprawie. Prezes UOKiK wskazał, że zgodnie z art. 21 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) NR 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku

odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218/30 z dnia 13 sierpnia 2008 r.), podmiot gospodarczy przed wydaniem decyzji ma możliwość, w terminie nie krótszym niż 10 dni, przedstawienia swojego stanowiska w sprawie.

Pismo z 30 października 2019 r. zostało stronie postępowania skutecznie doręczone 4 listopada 2019 r.

Strona postępowania pismem z 12 listopada 2019 r. (do UOKiK wpłynęło 15 listopada 2019 r.) poinformowała że 2 kontrahenci zwrócili ładowarki z innej partii niż będąca przedmiotem postępowania, dlatego nie zostali ujęci na liście odbiorców. Podniosła, że od kilkunastu miesięcy regularnie odnotowuje stratę w prowadzonej działalności gospodarczej, zarówno w ramach GSMOK Maciej Maludziński, jak i Forphone spółka z ograniczoną działalnością sp. k., na dowód czego przedstawiła zestawienie złożone do Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa-Bielany z 6 listopada 2019 r. Strona postępowania wskazała, że jedynym jej majątkiem jest nieruchomości gruntowa o powierzchni 0,0277 ha, obciążona hipotekami na kwotę prawie 2,5 miliona złotych. Obecnie praktycznie nie uzyskuje dochodu z prowadzonej działalności gospodarczej, gdyż działalność ta regularnie odnotowuje stratę. Strona postępowania podniosła, że sytuacja materialna powoduje, że nie będzie ona w stanie wykonać nałożonej na nią kary. W związku z tym wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary, a w sytuacji braku podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary, wniosła o jej miarkowanie i wymierzenie w minimalnej wysokości. Do pisma strona postępowania załączyła informację w zakresie zaliczek na podatek PIT (deklaracja PIT5L) za okres od stycznia do września 2019 r., na okoliczność poniesionej straty w działalności gospodarczej oraz wydruk z księgi wieczystej, na okoliczność posiadanego majątku.

Strona postępowania pismem z 15 listopada 2019 r. (do UOKiK wpłynęło 20 listopada 2019 r.) poinformowała, że uzyskała oświadczenia o stanie posiadania ładowarek od wszystkich kontrahentów, na dowód czego przedstawiła oświadczenia o braku na stanie ładowarek od 41 kontrahentów oraz fakturę korygującą potwierdzającą zwrot przez 1 kontrahenta jednej ładowarki. Podkreśliła, że wielokrotnie, na wezwanie organu i z własnej inicjatywy, zwracała się do kontrahentów z prośbą o złożenie oświadczenia. Przede wszystkim zwracała się do kontrahentów w terminie wyznaczonym przez organ. Strona postępowania zaznaczyła, że nie ma wpływu na decyzje swoich kontrahentów i nie miała instrumentów, aby wymusić na nich złożenie oświadczenia. Dopiero kolejne e-maile oraz telefony (do niektórych kontrahentów kilkakrotnie) doprowadziły do złożenia oświadczeń o nieposiadaniu ładowarek. Strona postępowania wskazała, że lojalnie współpracowała z organem od początku postępowania. W wyznaczonym terminie powiadomiła konsumentów o niezgodnościach ładowarki. Dopełniła

również wszelkich starań, aby doprowadzić do wycofania wyrobów z obrotu, jednak na skutek opieszałości kontrahentów nie była w stanie przedstawić dowodów w terminie.

Strona postępowania wskazała również, że ładowarki nigdy nie stanowiły poważnego niebezpieczeństwa. Nie otrzymała żadnej reklamacji odnoszącej się do właściwości tych ładowarek, ani nie dotarły do niej jakiegokolwiek zgłoszenia na temat incydentów z nimi związanych. Zdaniem strony postępowania nawet, jeśli ładowarki nie spełniają wymagań, to niebezpieczeństwo związane z ich użytkowaniem jest znikome. Strona postępowania podkreśliła, że podjęła działania naprawcze w stosunku do wszystkich ładowarek RMORE 2A, LAD00942, model SYX-J15, a nie tylko ładowarek z partii nr 20171201. Zakończyła również współpracę z producentem ładowarek z Chin i zaprzesała importu tego rodzaju sprzętu. Strona postępowania wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary bądź wymierzenia jej w najniższej możliwej wysokości. Jej zdaniem waga naruszenia prawa powinna zostać uznana za znikomą, z uwagi na znikome niebezpieczeństwo związane z użytkowaniem ładowarek, niewielką ilość sprzedanych wyrobów oraz ich wartość. Ponadto strona postępowania wskazała, że zleciła produkcję ładowarek podmiotowi zewnętrznemu, działała w zaufaniu do otrzymanego od producenta z Chin certyfikatu zgodności i zapewnień producenta o spełnianiu przez ładowarki wymagań. Tym samym strona postępowania uważa, że nie przyczyniła się do naruszenia prawa. Po wykryciu naruszenia postępowała zgodnie z wezwaniem organu, na ile było to w jej mocy, ale też podejmowała działania z własnej inicjatywy. Strona postępowania podkreśliła, że znajduje się w trudnej sytuacji materialnej i w przypadku nałożenia kary nie będzie w stanie jej wykonać bez uszczerbku dla swojego utrzymania lub dalszego zadłużenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, stroną postępowania jest wyłącznie podmiot gospodarczy, wobec którego postępowanie zostało wszczęte. Podmiotem gospodarczym, według art. 4 pkt 19 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest producent, upoważniony przedstawiciel, importer, dystrybutor albo instalator.

Biorąc pod uwagę oznakowanie ładowarki sieciowej RMORE model SYX-J15, nr partii 20171201, kod EAN 5901854615974 znakiem towarowym RMORE Macieja Maludzińskiego uznano, iż wskazany przedsiębiorca jest producentem wyrobów w rozumieniu przepisu art. 19 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, które wprowadził do obrotu pod własnym znakiem towarowym.

Zgodnie z art. 19 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku importera lub dystrybutora traktuje się jak producenta w rozumieniu ustawy, jeżeli wprowadza do obrotu wyrób pod własną nazwą lub znakiem towarowym, o ile taki posiada, lub modyfikuje wyrób znajdujący się w obrocie w taki sposób, że może mieć to wpływ na zgodność z wymaganiami.

Przepis art. 4 pkt 26 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, iż przez wprowadzenie do obrotu należy rozumieć udostępnienie wyrobu na rynku po raz pierwszy. Według art. 4 pkt 23 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez udostępnienie wyrobu na rynku należy rozumieć każde dostarczenie wyrobu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie.

Zgodnie z przepisem art. 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku wyroby wprowadzone do obrotu lub oddawane do użytku muszą spełniać wymagania. Wymagania dla wyrobów podlegających ocenie zgodności określają przepisy wydane na podstawie art. 12 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. W przypadku ładowarek zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego.

Stwierdzone w wyniku badań laboratoryjnych niezgodności uzasadniały wszczęcie z urzędu przez Prezesa UOKiK postępowania w sprawie:

- wprowadzonej do obrotu ładowarki sieciowej RMORE model SYX-J15, nr partii 20171201, kod EAN 5901854615974, niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 rozporządzenia, z uwagi na to, że została zaprojektowana i wytworzona w sposób niezapewniający jej zgodności z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 i pkt 4 rozporządzenia, w związku z zastosowaniem podzespołów (transformator, płytki PCB, obudowa) niezapewniających odpowiedniego stopnia ochrony przed porażeniem prądem elektrycznym oraz brak odpowiedniej wytrzymałości elektrycznej izolacji, co może stwarzać zagrożenie w wyniku bezpośredniego kontaktu z elektrycznością, i stwierdzonych niezgodności formalnych, polegających na naruszeniu przez stronę postępowania obowiązków określonych w art. 13 pkt 8 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku;
- nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu ładowarki sieciowej RMORE model SYX-J15, nr partii 20171201, kod EAN 5901854615974, niezgodnej z wymaganiami § 6 ust. 1 w związku z § 7 ust. 1 pkt 1 i pkt 4 rozporządzenia;

- nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączenia do ładowarki sieciowej RMORE model SYX-J15, nr partii 20171201, kod EAN 5901854615974 informacji umożliwiającej identyfikację producenta (brak nazwy i adresu producenta).

Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku postępowanie w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z wymaganiami wszczyna się z urzędu w przypadku stwierdzenia w toku kontroli, że wyrób nie spełnia wymagań albo nie spełnia wymagań i stwierdzono niezgodności formalne (...).

Zgodnie z treścią § 6 ust. 1 rozporządzenia sprzęt elektryczny musi być zaprojektowany i wytworzony w sposób zapewniający jego zgodność z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w § 7, pod warunkiem, że jest on użytkowany zgodnie z przeznaczeniem i utrzymywany we właściwym stanie technicznym. Zgodnie z § 7 ust. 1 rozporządzenia w celu ochrony przed zagrożeniami stwarzanymi przez sprzęt elektryczny, w procesie jego projektowania i wytwarzania należy przewidzieć i zastosować w nim odpowiednie środki techniczne zapewniające: ochronę ludzi i zwierząt domowych przed niebezpieczeństwem urazu lub innej szkody, mogących powstać w wyniku bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z elektrycznością (pkt 1); odpowiednią do dających się przewidzieć warunków izolację (pkt 4).

Na podstawie § 11 ust. 5 sprzęt elektryczny wprowadzany do obrotu musi być opatrzony nazwiskiem lub nazwą producenta lub importera, zarejestrowaną nazwą handlową lub zarejestrowanym znakiem towarowym i adresem pocztowym wskazującym pojedynczy punkt, w którym można skontaktować się z producentem lub importerem, a w przypadku gdy nie jest to możliwe na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do sprzętu elektrycznego.

Zgodnie z art. 13 pkt 8 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku producent ma obowiązek umieścić na wyrobie, a w przypadkach określonych w przepisach szczególnych na opakowaniu, w załączonym dokumencie lub na etykiecie, swoją nazwę, zarejestrowany znak towarowy, o ile taki posiada, i adres; dane te podaje się w języku polskim.

W toku postępowania Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin na przedstawienie dowodów potwierdzających wycofanie ładowarek z obrotu oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach poprzez zamieszczenie ogłoszenia w jednym dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim oraz na stronie internetowej wskazując jednocześnie, jakie dowody należy przedstawić na okoliczność podjętych przez nią działań.

Strona postępowania została pouczona o przysługujących jej prawach wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów oraz wypowiedzania się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Kierowana do strony postępowania korespondencja została jej skutecznie doręczona.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania do obrotu wprowadziła 500 ładowarek (wszystkie zakupione wyroby), udostępniając je 50 kontrahentom (381 sztuk na podstawie faktur oraz 119 sztuk w sprzedaży detalicznej).

Strona postępowania podjęła działania naprawcze wobec wszystkich swoich kontrahentów, a na dowód podjętych działań, wskazanych w postanowieniu z 18 września 2019 r., przedstawiła: listę 50 kontrahentów z przyporządkowaną ilością sprzedanych im ładowarek, oświadczenia kontrahentów o braku na stanie ładowarek, faktury korygujące potwierdzające zwrot 5 wyrobów, stronę z gazety wraz z wydrukiem ze strony internetowej z zamieszczonym ogłoszeniem oraz potwierdzenia nadania korespondencji w formie elektronicznej do kontrahentów.

Zgodnie z art. 4 pkt 27 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez wycofanie z obrotu należy rozumieć działanie, którego celem jest zapobieżenie udostępnieniu wyrobu na rynku w danym łańcuchu dostaw.

Na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli niezgodność wyrobu z wymaganiami lub niezgodność formalna zostały usunięte, wyrób został wycofany z obrotu lub użytku, odzyskany, zniszczony lub powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami.

Przekazany przez stronę postępowania materiał dowodowy stanowi w ocenie Prezesa UOKiK wystarczającą podstawę do stwierdzenia, że ładowarka nie znajduje się w obrocie, a konsumenci zostali poinformowani o istniejących niezgodnościach, co stanowi podstawę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Wprowadzona do obrotu przez przedsiębiorcę Macieja Maludzińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą GSMOK Maciej Maludziński w Warszawie ładowarka sieciowa RMORE model SYX-J15, nr partii 20171201, kod EAN 5901854615974 nie spełnia wymagań § 6 ust. 1 w związku z § 7 ust. 1 pkt 1 i pkt 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego (Dz. U. poz. 806), co wyczerpuje przesłanki określone w art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Przepis art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, że producent albo importer albo instalator, który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyrób niezgodny z wymaganiami, **podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.**

Okoliczność naruszenia przez stronę postępowania obowiązku określonego w art. 13 pkt 8 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku wyczerpuje przesłanki określone w art. 90 ust. 2 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Na podstawie art. 90 ust. 2 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku producent wyrobu wprowadzonego do obrotu lub oddanego do użytku, który nie dopełnia obowiązków w zakresie dołączenia do wyrobu informacji umożliwiających jego identyfikację, sporządzonych w języku polskim, **podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.**

Wprowadzenie do obrotu wyrobu niespełniającego wymagań stanowi obiektywny fakt naruszenia prawa, który jest podstawą zastosowania sankcji (wyrok NSA z 2 czerwca 2015 r., sygn. akt II OSK 2684/13).

Według art. 41 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 państwa członkowskie określają zasady dotyczące odpowiedzialności karnej podmiotów gospodarczych i podejmują wszelkie środki niezbędne do zagwarantowania, że są one stosowane. Przewidziane kary są skuteczne, współmierne i odstrasżające. Na podstawie art. 24 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/35/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku sprzętu elektrycznego przewidzianego do stosowania w określonych granicach napięcia tekst mający znaczenie dla EOG (Dz.Urz.UE.L Nr 96, str. 357), państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia przez podmioty gospodarcze przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić ich egzekwowanie. Takie zasady mogą obejmować sankcje karne w przypadku poważnych naruszeń. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 88-94, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1.

Administracyjna kara pieniężna nakładana przez Prezesa UOKiK stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez podmioty gospodarcze, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Ma ona charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana

oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Kara pieniężna ma na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie, wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej – warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Określając wysokość nałożonej na stronę postępowania kary pieniężnej Prezes UOKiK rozważył wszystkie z powyższych przesłanek wymiary kary.

Analizując wagę i okoliczności naruszenia prawa, Prezes UOKiK wziął pod uwagę liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, potrzebę ochrony życia i zdrowia użytkowników wyrobu oraz czas trwania tego naruszenia.

Wprowadzona do obrotu przez stronę postępowania ładowarka nie spełnia wymagań rozporządzenia, w związku z zastosowaniem podzespołów (transformator, płytki PCB, obudowa) niezapewniających odpowiedniego stopnia ochrony przed porażeniem prądem elektrycznym oraz brak odpowiedniej wytrzymałości elektrycznej izolacji, co może stwarzać

zagrożenie w wyniku bezpośredniego kontaktu z elektrycznością. Zatem niebezpieczeństwo związane z użytkowaniem ładowarek jest poważne. Ponadto na ładowarce brakowało informacji umożliwiającej identyfikację producenta (brak nazwy i adresu producenta). Informacja taka jest istotna w razie konieczności skontaktowania się z producentem zarówno przez konsumenta i innego użytkownika wyrobu (w przypadku złożenia reklamacji), jak i organ nadzoru rynku, w przypadku wykrycia wadliwości wyrobu.

Okolicznością istotną dla wymiaru kary jest ilość wyrobów wprowadzonych do obrotu oraz czas trwania naruszenia. Strona postępowania wprowadziła do obrotu 500 ładowarek, udostępniając je detalicznie (119 sztuk) oraz na podstawie faktur (381 sztuk) 50 kontrahentom. Z przekazanych przez stronę postępowania w toku postępowania faktur wynika, że ładowarki były sprzedawane w okresie od czerwca do listopada 2018 r.

Stwierdzić zatem należy, że strona postępowania wprowadzając do obrotu wyrób niezgodny z wymaganiami rozporządzenia w niewielkiej ilości i przez okres kilku miesięcy naruszyła prawo w sposób umiarkowany.

Organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie uwzględnił przy wymierzaniu administracyjnej kary pieniężnej fakt, iż wobec strony postępowania nie było dotychczas prowadzone postępowania administracyjne na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, co przemawia na jej korzyść.

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym przesłanka ta nie była oceniana w niniejszej sprawie.

Okoliczności sprawy przemawiają za stwierdzeniem, że strona postępowania wprowadzając wyrób do obrotu nie działała z należytą starannością. Wprowadzenie wyrobu do obrotu, pomimo że nie spełniał on wymagań, było decyzją związaną z działalnością gospodarczą strony postępowania. Na korzyść strony postępowania świadczy jednak okoliczność, że posiadała certyfikat zgodności, potwierdzający zgodność wyrobu z wymaganiami. Z tego też względu, przyznać należy, że strona mogła w swojej ocenie domniemywać, że wyrób spełnia wymagania. Brak należytej staranności w tym zakresie powoduje, że Prezes UOKiK ocenia, że strona postępowania w stopniu umiarkowanym przyczyniła się do naruszenia prawa, albowiem pomimo wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego posiadała certyfikat zgodności, mogący stanowić podstawę do nieprawidłowej oceny odnośnie zgodności wyrobu z wymaganiami rozporządzenia. Natomiast umieszczenie na wyrobie informacji umożliwiających identyfikację producenta (nazwy i adresu) było obowiązkiem strony postępowania wprowadzającej wyrób do obrotu na rynku polskim, za których brak ponosi wyłączną odpowiedzialność. Strona

postępowania nie dowodziła również, aby powyższe niezgodności wystąpiły na skutek działania osób trzecich.

Zgodnie z art. 13 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku producent ma obowiązek, w szczególności: zapewnić, żeby wyrób został zaprojektowany i wytworzony zgodnie z wymaganiami (pkt 1), niezwłocznie podjąć działania w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub odzyskania – w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że jest on niezgodny z wymaganiami (pkt 13), na żądanie organu nadzoru rynku współpracować w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób wprowadzony przez niego do obrotu (pkt 16).

Działalność gospodarcza prowadzona przez stronę postępowania ma charakter profesjonalny. Zważywszy, że na przedsiębiorcach jako zawodowych uczestnikach rynku ciąży obowiązek przestrzegania przepisów prawa, strona postępowania powinna mieć świadomość, jakie ciążą na niej obowiązki, a konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzone do obrotu przez tego przedsiębiorcę wyroby będą spełniały stosowne wymagania. Zauważyć należy, iż profesjonalny charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Strona postępowania powinna zatem dołożyć należytej staranności, aby zapoznać się z obowiązującymi regulacjami prawnymi dotyczącymi wymagań, jakie mają spełniać wyroby wprowadzane przez nią do obrotu. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że strona postępowania wprowadzając do obrotu wyroby niezgodne z wymaganiami, jako producent nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku, wynikającego z ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, co skutkuje ujemnymi konsekwencjami w tym zakresie. Powyższe stanowisko znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie – powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98, Lex nr 47129).

Strona postępowania w toku postępowania podjęła działania dobrowolne w celu usunięcia skutków naruszenia prawa, przedstawiając dowody wycofania ładówek z obrotu oraz powiadomienia konsumentów: listę 50 kontrahentów z przyporządkowaną ilością sprzedanych im ładówek, oświadczenia kontrahentów o braku na stanie wyrobów, faktury korygujące

potwierdzające zwrot 5 egzemplarzy, stronę z gazety wraz z wydrukiem ze strony internetowej z zamieszczonym ogłoszeniem. Prezes UOKiK pozytywnie ocenia wskazane działania podjęte przez stronę postępowania, przede wszystkim podjęte wielokrotne próby kontaktu ze wszystkimi kontrahentami. Podkreślić należy, że strona postępowania podjęła również dobrowolne działania, do których nie została zobligowana przez organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, tj. wycofała z obrotu wszystkie ładowarki z tego modelu, a nie tylko z zakwestionowanej partii, zerwała współpracę z wytwórcą ładowarek i zakończyła działalność w zakresie importu tego rodzaju wyrobów.

Przy określeniu wysokości kary pieniężnej organ nadzoru rynku wziął pod uwagę wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży ładowarki sieciowej RMORE model SYX-J15, nr partii 20171201, kod EAN 5901854615974. Korzyść osiągnięta ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych wyrobów (z uwzględnieniem zwrotów/wyrobów zniszczonych), które nie spełniają wymagań rozporządzenia oraz średniej ceny sprzedaży ładowarki. Z dokumentów przedłożonych przez stronę postępowania wynika, że sprzedała ona kontrahentom 500 ładowarek, udostępniając je detalicznie (119 sztuk) oraz na podstawie faktur (381 sztuk) w przedziale cenowym od 7,69 zł do 11,19 zł. Jako średnią cenę sprzedaży ładowarki organ nadzoru rynku przyjął kwotę 9,44 zł. W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że korzyść majątkowa ze sprzedaży 495 sztuk ładowarek (5 wyrobów zostało zwróconych) wyniosła 4,672.80 zł.

Zgodnie z art. 97 ust. 3 pkt 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku wymierzając karę pieniężną, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana.

Na warunki osobiste składają się "warunki materialne, mieszkalne, socjalne zdrowotne, warunki rodzinne i związane z tym obowiązki, stan konfliktów i zatargów oraz poziom integracji ze środowiskiem" (*K. Buchała w: Buchała, Zoll, Komentarz KK, 1998, art. 53, s. 397–398, teza 32; J. Wojciechowska, w: E. Bieńkowska, B. Kunicka-Michalska, G. Rejman (red.), J. Wojciechowska, Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz, Warszawa 1999, teza 43, s. 924*)" (*W. Wróbel, w: Wróbel, Zoll, Komentarz KK, t. II, 2015, art. 53, pkt 105; podobnie M. Królikowski, S. Żółtek, w: Królikowski, Zawłocki, Komentarz KK, t. II, 2015, art. 53, Nb 89*). Należy uznać, że wykładnia pojęcia "warunki osobiste" na gruncie prawa karnego znajdzie adekwatne zastosowanie w przypadku administracyjnych kar pieniężnych (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2019 r., wyd. 28/ M. Jabłoński, Legalis).

Prezes UOKiK wymierzając kary pieniężne wziął pod uwagę sytuację materialną strony postępowania, uznając według złożonego przez nią oświadczenia popartego dowodami, że jedynym jest majątkiem jest nieruchomości gruntowa o powierzchni 0,0277 ha, obciążona

hipotekami na kwotę prawie 2,5 miliona złotych. Uwzględnił również okoliczność, że obecnie strona postępowania nie uzyskuje dochodu z prowadzonej działalności gospodarczej, gdyż działalność ta regularnie odnotowuje straty.

Odnosząc się do przesłanki dotyczącej współpracy przedsiębiorcy z organem nadzoru rynku, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania stwierdzić należy, że w 30-dniowym terminie wyznaczonym przez Prezesa UOKiK w postanowieniu z 18 września 2019 r. (do 21 października 2019 r.) strona postępowania przekazała dowody na okoliczność powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu (gazetę ogólnopolską z ogłoszeniem prasowym, wydruk komunikatu internetowego), jednak nie przedstawiła kompletnego materiału dowodowego w zakresie wycofania wyrobów z obrotu (przedstawiła dowody od 8 kontrahentów). Po upływie wyznaczonego 30-dniowego terminu (po 3 tygodniach od upływu wyznaczonego terminu) strona postępowania przekazała brakujące dowody od pozostałych 42 kontrahentów.

Mając na względzie, że według przekazanego zestawienia wyrobów sprzedano 50 kontrahentom, 30-dniowy termin na przedstawienie dowodów, określony w postanowieniu był adekwatny do ilości zadeklarowanych odbiorców.

Zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w następujących przypadkach:

1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub
3. strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2019 r., wyd. 28/ M. Jabłoński, Legalis) naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe jak: waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Ocena w tym zakresie

pozostawiona jest organowi administracji publicznej. Dla spełnienia przesłanki "zaprzestania naruszeń" wystarczające jest jej zaistnienie przed wydaniem decyzji w sprawie.

Pomimo wprowadzenia do obrotu niewielkiej ilości ładowarek w krótkim okresie czasu i zaprzestania naruszania prawa przez stronę postępowania, Prezes UOKiK uznał, iż w niniejszej sprawie przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła do obrotu ładowarki niezapewniające odpowiedniego stopnia ochrony przed porażeniem prądem elektrycznym, z uwagi na wykryte wady konstrukcyjne oraz brak odpowiedniej wytrzymałości elektrycznej izolacji, co może stwarzać zagrożenie w wyniku bezpośredniego kontaktu z elektrycznością. Ponadto strona postępowania ponosi wyłączną odpowiedzialność za brak umieszczenia na wyrobach danych identyfikujących producenta (nazwy i adresu). Informacja taka jest istotna w razie konieczności skontaktowania się z producentem zarówno przez konsumenta i innego użytkownika wyrobu, jak i organ nadzoru rynku, w przypadku wykrycia wadliwości wyrobu. Uwzględniając fakt wycofania z obrotu zaledwie 5 ładowarek, zachodzi prawdopodobieństwo, iż pozostała część wyrobów została zakupiona przez konsumentów, którzy są narażeni na zagrożenia przez nie stwarzane. W konsekwencji, dobro chronione jakim jest zdrowie użytkowników, zostało w znaczący sposób naruszone.

Strona postępowania nie przedłożyła w wyznaczonym terminie 30 dni kompletnego materiału dowodowego, zatem zastosowanie dyspozycji przepisu art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i odstąpienie od nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej nie znajduje uzasadnienia, a wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej jest w tym przypadku obligatoryjne.

Mając na względzie, że postanowienie z 18 września 2019 r. wyznaczające 30 - dniowy termin na przedłożenie dowodów wykonania tego postanowienia w zakresie wycofania wyrobów z obrotu i powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, doręczone zostało stronie postępowania 20 września 2019 r. – termin na przedstawienie wymaganych dowodów upłynął 21 października 2019 r. Na podstawie stanu faktycznego sprawy stwierdzić należy, iż w **wyznaczonym** terminie strona postępowania przedstawiła: dowody na okoliczność powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu (gazetę ogólnopolską z ogłoszeniem prasowym, wydruk komunikatu internetowego) oraz dowody wycofania wyrobów z obrotu w stosunku do 8 kontrahentów spośród 50 wskazanych na liście odbiorców. Po upływie wyznaczonego 30-dniowego terminu (po 3 tygodniach od upływu wyznaczonego terminu) strona postępowania przekazała brakujące dowody od pozostałych 42 kontrahentów.

W odniesieniu do możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie, w związku z czym nie było możliwe jego zastosowanie.

Rozważając wysokość nakładanej administracyjnej kary pieniężnej zauważyć należy, iż w świetle przesłanek określonych w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, uwzględniając zarówno okoliczności przemawiające na korzyść jak i na niekorzyść strony postępowania, zasadne jest nałożenie na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami w wysokości 2 000 zł (na poziomie 2 % wysokości maksymalnego ustawowego zagrożenia karą) oraz nałożenie na stronę postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku w zakresie dołączenia do ładowarki informacji umożliwiającej identyfikację producenta (nazwy i adresu producenta) w wysokości 1 000 zł (na poziomie 10 % wysokości maksymalnego ustawowego zagrożenia karą).

Prezes UOKiK uznał, że kary określone w sentencji decyzji są adekwatne do stwierdzonych naruszeń i spełnią przede wszystkim swój cel prewencyjno-represyjny skłaniając przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku Maciej Maludziński prowadzący działalność gospodarczą pod firmą GSMOK Maciej Maludziński w Warszawie obowiązany jest uiścić kwotę w wysokości **3 000 zł (trzy tysiące złotych)** z tytułu kar pieniężnych na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja określająca wysokość ww. należności pieniężnej stała się ostateczna. W przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, karę należy uiścić w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

1. Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.), dalej: „kpa”, w związku z art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U.

z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa UOKiK, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193 ze zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięć zawartych w pkt 2 i 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

3. Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie

prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

4. Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 kpa, w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa UOKiK, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi UOKiK oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Zastępcą Dyrektora
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka